

صدای دلنشین سال‌های دشوار مردم ایران!

در اندوه و سوگ خسرو آواز ایران، محمد رضا شجریان

جمعه، 9 اکتبر 2020 - 19:00

در اندوه و سوگ

خسرو آواز ایران،

محمد رضا شجریان

صدای دلنشین

سال‌های دشوار مردم ایران!

با کمال تأسف و ناثر استاد محمدرضا شجریان بعد از سال‌ها کشاکش با سرطان در ۱۷ مهرماه (۸ اکتبر ۲۰۲۰) روی در نقاب خاک کشید. هر چند این رفتن، دور از تصور نبود، اما باور آن نیز آسان نبود. طی ماه‌های اخیر، نبض میلیون‌ها تن با نبض او می‌تپید. هر بیمارستانی که پا می‌گذاشت، اطراف آن مرکز تجمع خیل مردمی می‌شد که نگران سلامتی او بودند. مردمانی که با صدای او و با نوای دلنشین آواز او عمری خو گرفته‌اند، در لحظات اندوه، شادی و در پست و بلند زندگی با نغمه‌های او همدم بوده‌اند، بیمناکی از دست دادن منبع نشاط و امید خود بودند. امروز این اتفاق افتاده‌است و ملتی در سوگ او نشسته‌است! زمزمه‌ی آوازهای او به فریاد دل سوگواران در برابر بیمارستان او، در گوشه و کنار کشور و در کنج خانه‌های ماتم‌زده گشته‌است.

محمدرضا شجریان خواننده‌ای کم‌نظیر و با صدائی منحصر به فرد و مسلط بر حرفه‌ی خود و به جرات می‌توان گفت تأثیر گذارترین فرد در موسیقی معاصر ایران بود. او پلی میان نسل قدیم و نسل متاخر خوانندگان ایران و صاحب سبک ویژه‌ی خود بود. مهارتی تحسین برانگیز در خوانش اشعار فارسی داشت. شعر را به شیوه‌ای که او می‌خواند، انگار دوباره سروده می‌شد. تسلط او بر زبان فارسی و بیان آن، هم چون صدایش رشک برانگیز و یگانه بود. تصنیف‌ها و اشعار پیشینیان، وقتی با سبک او خوانده می‌شد، مظهر او را بر پیشانی داشت، انگار فقط برای این صدا و این لحن و بیان ساخته شده‌اند و وقتی «از خون جوانان وطن» می‌گفت، می‌شد آن «لاله»ی روئیده را در این وطن بلازده لمس کرد. وقتی سپهر وطن تیره و نار می‌شد، صدای برخاستن او و دعوت به «همراه شو» جان‌ها را شوریده و اراده‌ها را مصمم‌تر می‌کرد. کمتر کسی را می‌توان یافت که هم‌چون شجریان به یک نماد ملی برای طیف‌های وسیعی از مردم تبدیل گشته و آوای او صدای دل میلیون‌ها تن از هموطنان شده‌باشد. کنسرت‌های شجریان حتی در خارج از کشور هم، در هر گوشه از جهان که برگزار می‌شد، آنجا را به گوشه‌ای از وطن برای همه‌ی ایرانیان تبدیل می‌کرد.

محمدرضا شجریان هر جا که بود با مردم بود. در مقابل قدرت سر خم نکرد. رمز موفقیت او در میان مردم، علاوه بر صدای سحرآمیزش، منش و فروتنی تحسین برانگیز او بود. ایستادگی در برابر استبداد، در یکی از دشوارترین برهه‌های تاریخی کشور، او را به نمادی از مقاومت مردم تبدیل کرد. در جریان اوج‌گیری

اعتراضات سال ۸۸ شجریان در کنار مردمی ایستاد که صاحبان اصلی این آب و خاک هستند و رژیم به سرکوب آنان برخاسته بود. معترضانی که در نگاه سران جمهوری اسلامی «خس و خاشاک»ی بیش نبودند. او صدای این «خس و خاشاک» شد و ندای زمین گذاشتن تفنگ سر داد.

ما، سه سازمان و حزب جمهوریخواه سکولار و دمکرات، درگذشت خسرو آواز ایران، را به مردم ایران، به خانواده‌ی ایشان، همسر، فرزندان هنرمند او همایون و مژگان گرامی و به تمامی دوستداران موسیقی و هنر در ایران تسلیت می‌گوئیم. فقدان استاد شجریان همه‌ی دوستداران او را در سراسر ایران در غم و اندوه فروبرده‌است و جا داشت که اگر حکومت برگزیده‌ی مردم در ایران حاکم بود، روزهای وداع با شجریان، عزای عمومی اعلام می‌گشت. دریغا که چنین نیست.

صدای شجریان برای همیشه در این آب و خاک منشا شور و سرور مردم و منبع الهام نسل‌های جدیدی از هنرمندان خواهد بود. نام و یادش گرامی باد!

هیئت‌های سیاسی - اجرایی:

اتحاد جمهوریخواهان ایران

حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

همبستگی جمهوریخواهان ایران

۱۸ مهر ۱۳۹۹